

خاطره‌بازی با امیرحسین صدیق: از قصه‌های «تابه‌تا» تا «بازپرس»

خانم برومند بعد از ۲۵ سال هم

امیرحسین صدیق در نقش استاد بهار در سریال آب پریا

احمد محمداسماعیلی
گفت و گو

خوش چهره و خوش بر خورد ویژگی اولیه بر خورد با امیرحسین صدیق است که او را از خیلی از همکارانش متمایز می‌کند. باز بگر نقش پذیری که طیف‌های مختلف شخصیتی را در این سه دهه دوران بازیگری‌اش از خودش بر جای گذاشته است. جوان شهرستانی نابغه و گیج سریال «هتل مروارید»، پدر جوان و تحصیل کرده «قصه‌های تابه‌تا» و پیر مرد بامزه زبان شناس «آب پریا»، قاتل زنجیره‌ای «نوار زد ۲» و دهها نقش دیگر. ایفای این نقش‌ها می‌تواند ابزاری غیر قابل انکارش در حوزه بازیگری و خلق شخصیت‌های متفاوت و جذاب است. صدیق با بازی گامی مثل کیانوش عیاری، اصغر فرهادی، داود رشیدی، ملاقلی پور، سیروس الوند و مرضیه برومند همکاری داشته است. پیروزی در شیکاگو، چایخانه باغ پربان، ریچارد سوم، بیداری، میم مثل مادر، تله، شبانه، مربای شیرین، دختری بنام تندر، نسل سوخته، مهمانان ویژه، همه بچه‌های من، کتابفروشی هدهد، رقص پرواز، در به درها، روزگار قریب، بدون شرح از هزاران چشمه کارهای موفق بازیگری صدیق هستند که یک دهه قبل اولین فیلمش را نیز ساخته است. صدیق بعد از حضور موفقش در برنامه خندوانه، تجربه مجری‌گری برنامه کتاب باز را انجام داد. در زمان تنظیم این گفت‌وگو مطلع شدم که وی در حین بازی در سریال تلویزیونی «مشاور» دچار مشکل قلبی و به بیمارستان منتقل شده و تا دو هفته آینده هم نمی‌تواند مقابل دوربین سریال جدیدش ظاهر شود. البته بعد از عمل جراحی حال عمومی ایشان خوب است و باید در منزل دوران استراحت و نقاهت خود را بگذرانند. امیدواریم هر چه زودتر سلامتی حاصل و به عرصه فعالیت هنری خود باز گردد. در این گفت‌وگو مروری به دوران کاری صدیق داریم. شاید در دوران نقاهت در منزل بخواند و بداند که اهالی رسانه همواره به یاد او و همه هنرمندان ایران عزیز هستند.

نسل شما و حتی دو نسل قبل تر سابقه حضور در کانون پرورش فکری کودکان را داشتند. چقدر این حضور و تجربه اندوزی به شما در شروع فعالیت‌های هنری تان کمک کرد؟

کانون تا دو دهه بعد از انقلاب هم به فعالیت‌های پویا و پرورش جوانها به خوبی ادامه می‌داد. البته در دوره ما یک سری کتاب‌های کودک در چاپ مجدد دچار ممیزی شده و یک سری فعالیتها در کانون نسبت به قبل کمتر شده بود. از ۸ سالگی عضو کتابخانه کانون شدم و سال بعدش هم در کلاس‌های تئاتر حضور پیدا کردم و شروع آشنایی با دنیای نمایش و مطالعه با کانون شکل گرفت. بعد از فوت پدرم به نیشابور رفتیم و کانون نقش مهمی در تکوین شخصیت ما داشت.

در آن دوران برای بچه‌ها خواندن کتاب‌های طلایی کانون خیلی جذاب بود. آیا شما هم علاقه مند به کتاب‌های طلایی کانون بودید؟

بله، حتی به واسطه آشنایی ما با مسئولین کتابخانه، کتاب‌هایی که بعد از انقلاب جمع شده بود را برای مطالعه در اختیارم قرار می‌گرفت. الان هم در ۵۲ سالگی موقعی که در کار بازیگریم دچار چالشی می‌شوم به آموخته‌های آن سال‌هایم رجوع می‌کنم.

اولین بار در چه زمانی وارد فعالیت‌های حرفه‌ای تر بازیگری شدید؟

در کتابخانه کانون نیشابور استادی من را برای بازی به تئاتر دعوت کرد که یکی از نقش‌هایش را حامد بهداد بازی می‌کرد. مهران احمدی هم کارش را در آنجا شروع کرد. از نظر حضور در کار حرفه‌ای بازی در نمایش «چایخانه باغ پربان» به کارگردانی هرمز هدایت این کار انجام شد و من از طرف محل تحصیل یعنی مدرسه هنر و ادبیات صدا و سیما به این کار معرفی شدم.

چقدر دستمزد گرفتید؟

دستمزد نگرفتم و فقط یک قاب مینیاتوری گرفتم و البته بعدا دستمزد حرفه‌ای برای بازی در نمایش «پیروزی در شیکاگو» به کارگردانی مرحوم داود رشیدی گرفتم.

در نمایش «پیروزی در شیکاگو» بازیگران حرفه‌ای و ستاره‌های مثل فاطمه معتمد آریا و فریماه فرجامی و مهدی هاشمی بازی داشتند؟

پیروزی در شیکاگو اولین نمایشی بود که بعد از انقلاب به صورت حرفه‌ای و با بلیت فروشی قیمت بالا روی صحنه رفت و استقبال از نمایش بی نظیر بود و پایان هفته‌ها دو اجرا روی صحنه می‌رفتیم. برای من تجربه جذابی بود و خیلی چیزها از این بزرگان یاد گرفتم.

در مدرسه ادبیات و هنر صدا و سیما چه اساتیدی به شما درس می‌دادند؟

رضا بابک، علیرضا خمسه و هرمز هدایت بودند و مربی دختران نیز گلاب آدینه بود که شاگردانی مثل بهناز جعفری، پانته‌آ بهرام و سیما تیرانداز هم دورهای‌هایم بودند.

چگونه توانستید با مرضیه برومند همکاری کنید؟

آدم‌های معمولی شهرستانی و روستایی مثل جوان روستانی سریال «خودرو ۱۱» ندارید؟

این نقش لهجه نیشابوری داشت و چون مدت کمی در نیشابور بودم و زمان زیادی از آن دوران گذشته بود مجبور شدم بروم و دوباره لهجه نیشابوری را یاد بگیرم.

آیا از ابتدا این آدم لهجه نیشابوری داشت؟

پیشنهاد خودم بود. اولش قرار بود بازیگر کرمانی این نقش را بازی کند و من در این سریال دستیار یک و برنامه ریز بودم و این بخش یک هفته مانده به عید تصویربرداری می‌شد و امکان استفاده از بازیگر دیگری نبود این شد که من نقش را بازی کردم. معتقدم یک بازیگر باید بتواند هر نوع نقشی را بازی کند.

این اصلی که اشاره می‌کنید این روزها در میان بازیگران وجود ندارد و اغلب بازیگران ترجیح می‌دهند در یک تیپ خاص و ثابت بازی کنند؟

از خیلی‌ها که علاقه‌مند ورود به بازیگری هستند دلیل این رویکرد را می‌پرسم پاسخ می‌دهند برای شهرت و ثروت. عقیده‌ای که اشتباه است. حتی تا بعد از بازی در «قصه‌های تابه‌تا» به بازیگری به عنوان شغل نگاه نمی‌کردم و دستمزدی که بابت بازی در تئاتر می‌گرفتم کفاف چرخاندن یک زندگی را نداشت.

برای «قصه‌های تابه‌تا» چقدر دستمزد گرفتید؟

دستمزد خوبی بود و آن زمان (۱۳۷۳) ماهی هفتاد هزار تومان دستمزد گرفتم و در پایان به علت رضایتی که از بازی‌ام وجود داشت به اندازه لیلی رشیدی دستمزد گرفتم.

بتدریج در سریال‌های مرضیه برومند چهره‌ای ملموس از جوانهای دارای نبوغ اما گیج و سر به هوا و خجالتی را ارائه کردید. چقدر این جریان برنامه‌ریزی شده بود؟

خانم برومند در نمایش «پیروزی در شیکاگو» در طراحی صحنه و لباس به آقای ممیز و رشیدی کمک می‌کرد و من با ایشان از این طریق آشنایی پیدا کردم.

البته این آشنایی به شما این شانس را داد که در تعدادی از بهترین سریال‌های تلویزیون بتوانید نقش‌های متنوع و جذابی بازی کنید.

با شما هم عقیده‌ام. سر سریال «قصه‌های تابه‌تا» ایشان به من اعتماد کرد و نقش اصلی سریال را به من داد.

آیا برای نقش آقای پدر گزینه دیگری هم بود؟

گزینه اول مجید علم بیگی بود و چون درگیر سریالی شد نتوانست با سریال همکاری کند.

نکته حائز اهمیت شخصیت آقای پدر در این سریال این است که تصویر مدرن و به روزی از پدر ایرانی که طبق تحولات جامعه پوست اندازی می‌کند ارائه می‌شود. آیا به این نگاه قائل هستید؟

موافقم. قبل از این سریال عموماً نگاه سنتی و قدیمی و تعریف شده‌ای از پدر ایرانی در سریالها ترسیم می‌شد. هنگام بازی در این کار جوان و جوانی تجربه کردن بودم و نگاه خاص خانم برومند، این شخصیت متفاوت را شکل داد.

آیا تودهای زیادی برای رسیدن به نقش پدر انجام دادید تا به فرمت مورد نظر رسیدید؟

بله و چون تازه کار بودم شرایط سختی را برای رسیدن به نقش تجربه کردم. البته صبوری و هدایت خانم برومند کمک کرد تا از پس ایفای نقش بر بیایم.

نکته قابل توجه و در خور اعتنای بازیگری شما این است که حتی در دوران جوانی هم ابایی از تغییر چهره و ایفای نقش‌های